

16. navadna nedelja C

Marta, Marta, skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. (Lk 10,41-42a)

Prvo berilo

1 Mojzes 18,1-10a

Tiste dni se je Gospod prikazal Abrahamu pri Mámrejevih hrastih, ko je ob dnevni vročini sedel pred vhodom v šotor. Povzdignil je oči, pogledal in glej, pred njim so stali trije možje. Ko jih je zagledal, jim je stekel naproti od vhoda v šotor in se jim priklônil do tal. Rekel je: "Moj gospod, če sem našel naklonjenost v tvojih očeh, nikar ne hodi mimo svojega služabnika! Naj prinesejo malo vode, da si umijete noge. Potem se spočijte pod drevesom! Jaz pa prinesem kos kruha, da se okrepčate, potem pa lahko greste naprej. Čemu bi sicer prišli mimo svojega služabnika!" Rekli so: "Stôri, kakor si rekel!" Abraham je pohitel v šotor k Sari in rekel: "Hitro vzemi tri merice boljše moke, zamesi jo in speci kolače!" Potem je Abraham tekkel k živini. Vzel je mlado in lepo tele in ga dal hlapcu; ta ga je hitro pripravil. Vzel je masla in mleka ter tele, ki ga je bil pripravil, in vse to položil prednje. Stal je pri njih pod drevesom, ko so jedli. Rekli so mu: "Kje je tvoja žena Sara?" Rekel je: "Glejte, v šotoru." Pa je rekel: "Čez leto dni se bom vrnil k tebi in glej, tvoja žena Sara bo imela sina."

Drugo berilo

Kološanom 1,24-28

Bratje in sestre, zdaj se veselim, ko trpim za vas ter s svoje strani dopolnjujem v svojem telesu, kar primanjkuje Kristusovim bridkostim, in to v korist njegovemu telesu, ki je Cerkev. Postal sem njen služabnik po načrtu, ki mi ga je Bog določil, da izpolnim Božjo besedo, skrivnost, ki je bila skrita pred veky in rodovi in se je zdaj razodela njegovim svetim. Njim je Bog hôtel oznaníti, kako bogata je slava te skrivnosti med pogani, namreč Kristus v vas, upanje slave. Kajti njega oznanjamo, ko vsakega človeka spodbujamo in vsakega človeka poučujemo z vso modrostjo, da bi vsakega napravili popolnega v Kristusu.

Tisti čas je Jezus prišel v neko vas in žena z imenom Marta ga je sprejela v svojo hišo. Imela je sestro, ki ji je bilo ime Marija. Ta je sedla h Gospodovim nogam in poslušala njegovo besedo, Marta pa je imela s postrežbo veliko dela. Pristopila je in rekla: "Gospod, ti ni mar, da me je sestra pustila samo streči? Reci ji vendar, naj mi pomaga!" Gospod ji je odgovoril: "Marta, Marta, skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. Marija si je izbrala boljši del, ki ji ne bo odvzet."

V razmislek

Marija in Marta – poznan svetopisemski odlomek, ki pri večini žensk vzbudi ogorčenje in nejevoljo, zaradi očitne nepravilnosti, ki se zgodi Marti. Kako si lahko Jezus dovoli na tak način postaviti njeno delo in trud pod vprašaj?

Marta vsekakor želi Jezusu dobro – tako kot verjetno mi želimo dobro ljudem, za katere moramo skrbeti. Tako zelo se je posvetila skrbi zanj, da sploh ni pomislila, da bi ga vprašala, če njena skrb sploh ustreza njegovim potrebam. Tako nas Marta sprašuje, kako pogosto skrbimo za druge in mislimo namesto njih, načrtujemo namesto njih, se odločamo namesto njih in delamo namesto njih, ne da bi jih sploh vprašali, če si tega res želijo. Nahajamo se v skušnjavi, da sami bolje vemo, kaj drugi potrebuje, t.j. da sami mislimo namesto njih. Tako se pomočnik nahaja v središču pozornosti, medtem ko je drugi postavljen zgolj na nivo sredstva, ki je prejel "dobro delo". Osnova vsakega dejanja je najprej sprejemanje drugega z očmi srca, daleč preko naših lastnih pričakovanj in lastnih interesov. Resnična ljubezen do bližnjega niso nadvse dobra dejanja, temveč včasih težka, nedoumljiva dejanja.

Da bomo lažje videli, če je naša skrb osnovana na iskreni, svobodni želji, da naredimo za drugega človeka nekaj dobrega, ali pa je zgolj posledica naših lastnih potreb, moramo pomisliti, kako bi odreagirali, ko menimo, da naše delo ni dovolj cenjeno. Marta je dober primer v svoji grenki tožbi: "Gospod, ti ni mar?... Reci ji vendar...!" Za Marto je bilo popolnoma jasno – kdor veliko dela, ima prav – in prosi Jezusa, da se postavi na njeno stran. A vendar – Jezus da na videz neproduktivnemu posedanju prav – "Marija si je izbrala boljši del". Kar je povabilo, da na življenje pogledamo tudi iz druge perspektive.

Marija in Marta sta dve različni strani nas samih. Obe sta pomembni in nobena ni bolj pomembna od druge. Marija brez Marte bi bila le pobožno kroženje okrog same sebe ne da bi videla potrebe drugih. Marta brez Marije pa bi bila le aktivno udejstvovanje, potreba po samo-dokazovanju z delom in dejanji, z "ljubeznijo do bližnjega", ki nima ničesar skupnega s potrebami drugega. V večini izmed nas je Marta močnejše prisotna – potreba, da nekaj storimo, kar lahko pokažemo drugim, je preprosto bolj glasna. Če tvegamo iti v tišino, kjer le preprosto sedimo in poslušamo, kaj nam želi sporočiti Bog, se vztrajno oglašajo glas, ki nas opominja in opozarja na vse, česar še nismo storili in kaj vse še moramo postoriti...

Morda je lahko ravno ta poletni čas povabilo, da se sklonimo kot Marija k Jezusovim nogam in "le" poslušamo. Morda bomo slišali dlje časa le molk. Morda se srečamo le z notranjim nemir, odporom in praznino. Ampak ravno tedaj, ko smo dovolj potrpežljivi in pogumni, da vzdržimo svojo praznino in nemir, se lahko nekaj premakne, lahko Božji glas počasi najde novo mesto v nas samih. Nemir in odpor sta zelo pomembna. Kažeta nam, da je še ogromno stvari, ki predstavljajo prepreko med nami in Jezusom, da razlike med Marijo in Marto v nas niso v ravnovesju. Kažeta pa tudi, da nas Bog vabi, da svojo pot usmerimo drugam, ker trenutna pot za nas ni dovolj dobra. In morda potem lahko doživimo trenutek globokega miru in notranje svobode, v kateri je povzeta resnica te zgodbe – dovolj je biti pred Bogom in mu dovoliti, da nas vidi z ljubeznijo. Na tem svetu ni dejavnosti, s katero bi si lahko ali si moramo zaslužiti Njegovo ljubezen. Njegova ljubezen je tu – preprosto zaradi tega, ker nas Bog ljubi in nam je omogočil življenje.